

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

art. 8 ust. 2 lit. a)	-
art. 8 ust. 2 lit. b)	-
art. 8 ust. 3	-
art. 9	-
art. 10 ust. 1	art. 20
art. 10 ust. 2	art. 10
art. 10 ust. 3 i 4	-
art. 10 ust. 5	art. 15-18
art. 11	art. 35
art. 12	art. 35
art. 13 ust. 1	art. 41
art. 13 ust. 2	-
art. 14	-
art. 15	-
art. 16	-
art. 17	-
art. 18	art. 43
art. 19	-
art. 20	-
art. 21	-
art. 22	-
załącznik I	-
<i>Dyrektywa 91/689/EWG</i>	<i>Niniejsza dyrektywa</i>
art. 1 ust. 1	-
art. 1 ust. 2	-
art. 1 ust. 3	art. 3
art. 1 ust. 4	art. 3 i 15-18
art. 2 ust. 1	art. 43
art. 2 ust. 2-4	art. 20
art. 3	art. 28-34
art. 4 ust. 1	art. 41
art. 4 ust. 2 i 3	art. 42
art. 5 ust. 1	art. 21
art. 5 ust. 2	art. 41
art. 5 ust. 3	art. 42
art. 6	art. 36
art. 7	-
art. 8	-
art. 9	-
art. 10	-
art. 11	-
art. 12	-
załącznik I, II	-
załącznik III	załącznik IV

P6_TA(2007)0030

Recykling odpadów

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego - Strategia tematyczna w sprawie recyklingu odpadów (2006/2175(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowanego „Promowanie zrównoważonego wykorzystania zasobów: Strategia tematyczna w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu” (COM(2005)0666),
- uwzględniając art. 2 i 6 Traktatu WE, na mocy których wymogi ochrony środowiska naturalnego muszą być włączone do różnych sektorów polityki wspólnotowej w celu wspierania zrównoważonego dla środowiska rozwoju działalności gospodarczej,

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- uwzględniając art. 175 Traktatu WE,
- uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (6. EAP) ⁽¹⁾, a w szczególności art. 8 tej decyzji,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych” (COM(2005)0670) (strategia w sprawie zasobów),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „W kierunku strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 listopada 2003 r. w sprawie sprawozdania kontrolnego dotyczącego dyrektywy Rady 75/442/EWG (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 1996 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego rewizji wspólnotowej strategii gospodarki odpadami i projektu rezolucji Rady w sprawie polityki dotyczącej odpadów ⁽⁴⁾ oraz rezolucję Rady z dnia 24 lutego 1997 r. w sprawie wspólnotowej strategii gospodarki odpadami ⁽⁵⁾,
- uwzględniając orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, szczególnie w sprawach C-203/96, C-365/97, C-209/98, C-418/99, C-419/99, C-9/00, C-228/00, C-458/00, C-416/02 i C-121/03,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0438/2006),

Wprowadzenie

- A. mając na uwadze, że art. 8 szóstego EAP określa jasne cele i zasady unijnej polityki dotyczącej odpadów,
- B. mając na uwadze, że art. 8 ust. 2 punkt (iv) szóstego EAP przewiduje opracowanie lub rewizję dyrektyw w sprawie odpadów z budowy i rozbioru, osadów ściekowych i odpadów niszczących biologicznie,

Obecna sytuacja

- C. mając na uwadze, że mimo pewnych sukcesów osiągniętych w unijnej polityce dotyczącej odpadów w ciągu ostatnich 30 lat wciąż nierozwiązane pozostają następujące problemy:
 1. ilość odpadów wciąż wzrasta, zarówno odpadów niebezpiecznych, jak i odpadów niepowodujących zagrożeń;
 2. możliwości zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu nie są w pełni wykorzystywane;
 3. nielegalne (transgraniczne) przesyłanie odpadów wciąż wzrasta;
 4. gospodarka odpadami przyczynia się do powstawania emisji do powietrza, wody i gleby;
 5. brak jest przepisów dotyczących niektórych istotnych strumieni odpadów;
 6. przepisy dotyczące odpadów są w wielu wypadkach źle wykonywane;
 7. państwa członkowskie mają różne podejście do rozwiązywania problemów związanych z odpadami;
 8. obecna formuła unijnego wspólnotowych przepisów prawnych dotyczących odpadów stwarza pewne problemy interpretacyjne,

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 401.

⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 400.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 362 z 2.12.1996, str. 241.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 z 11.3.1997, str. 1.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- D. mając na uwadze, że gospodarki funkcjonują tak jak ekosystemy: oba systemy pobierają energię i materiały przetwarzając je na produkty i procesy, różnica polega na tym, że nasza gospodarka podąża za linearnymi strumieniami zasobów, podczas gdy procesy zachodzące w naturze mają charakter cykliczny; mając na uwadze, że ekosystemy funkcjonują w sposób pozwalający im na przetwarzanie odpadów na zasoby poprzez czerpanie energii z promieni słonecznych, czego procesy przemysłowe nie są w stanie dokonać; mając na uwadze, że na tle szybko rosnących gospodarek i liczby ludności, procesy produkcyjne i produkty wytwarzające strumienie odpadów, które natura nie jest w stanie wchłonąć i przetworzyć na nowe zasoby, stają się coraz większym problemem z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju,
- E. mając na uwadze, że pilnie konieczne jest przekształcenie obecnego systemu produkcji i konsumpcji, przy czym główne zadanie stanowi nadanie konsumpcji zrównoważonego kierunku oraz dostosowanie w jak największym stopniu procesów pozyskiwania surowców naturalnych, produkcji i projektowania produktów do naturalnych procesów i koncepcji,
- F. mając na uwadze, że głębsze zrozumienie funkcjonowania naturalnych systemów i strukturyzacji gospodarki zgodnie z biologicznymi zasadami może poprawić zarówno środowisko naturalne, jak i stworzyć podstawową zasadę,
- G. mając na uwadze, że wspieranie bardziej zintegrowanych i opartych na systemach metod, takich jak np. koncentracja produkcji, myślenie funkcjonalne (przekształcanie produktów w usługi), dematerializacja i rozwój technologii oparty na naśladowaniu natury, są środkami mającymi na celu zapobieganie powstawaniu odpadów,

Cele rozwijającej się polityki UE dotyczącej odpadów

- H. mając na uwadze, że unieszkodliwianie, a zwłaszcza składowanie odpadów, jest w większości państw członkowskich wciąż najbardziej rozpowszechnioną formą przetwarzania odpadów,
 - I. mając na uwadze, że zapobieganie powstawaniu odpadów, ponowne wykorzystanie, recykling oraz odzyskiwanie energii – w kolejności odzwierciedlającej znaczenie – mogą oszczędzić zasoby naturalne,
 - J. mając na uwadze, że wspólnotowe i krajowe cele związane z zapobieganiem powstawaniu odpadów nigdy nie zostały osiągnięte, mimo iż zapobieganie w dalszym ciągu stanowi najważniejsze zadanie;
 - K. mając na uwadze, że nie istnieją odpowiednie minimalne normy wspólnotowe obowiązujące wiele zakładów odzyskiwania odpadów i recyklingu, czego skutkiem są różne poziomy ochrony środowiska naturalnego w państwach członkowskich, „ekodumping” i zakłócenia konkurencji,
1. uznaje komunikat Komisji „Promowanie zrównoważonego wykorzystania zasobów: Strategia tematyczna w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu” za podstawę do dyskusji na temat kształtu przyszłej polityki dotyczącej odpadów;
 2. podkreśla istotny cel gospodarki odpadami, jakim jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i ludzkiego zdrowia, a nie ułatwienie funkcjonowania wewnętrznego rynku odzyskiwania odpadów;
 3. podkreśla, że należy wziąć pod uwagę nie tylko wpływ na środowisko naturalne w UE, lecz również poza UE;
 4. podkreśla znaczenie ogólnych zasad gospodarki odpadami, takich jak zasada ostrożności i zasada „zanieczyszczający płaci”, zasada odpowiedzialności wytwarzającego odpady oraz – dla określonych strumieni odpadów – zasada odpowiedzialności poszczególnego producenta, a także zasada bliskości i zasada samowystarczalności;

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Główne działania

5. podkreśla, że pełne wykonywanie obowiązującego prawodawstwa UE dotyczącego odpadów i jego równe egzekwowanie we wszystkich państwach członkowskich są kluczowymi priorytetami;
6. nie rozumie, dlaczego brakuje wielu konkretnych środków wykonawczych i instrumentów (przewidzianych w szóstym EAP) mimo propozycji rewizji dyrektywy ramowej w sprawie odpadów;

Uproszczenie i uaktualnienie obowiązującego prawodawstwa

7. podkreśla, że zmiany definicji należy dokonywać jedynie ze względu na uściślenie, a nie w celu osłabienia zasad dotyczących ochrony środowiska lub zachęcenia opinii publicznej do przyjęcia danej koncepcji (np. poprzez osłabienie negatywnych konotacji terminów „odpady” lub „unieszkodliwianie”);
8. podkreśla, że decyzje polityczne, np. na temat definicji odpadów, odzyskiwania i unieszkodliwiania, nie muszą być podejmowane w ramach procedury komitologii, lecz w ramach procedury współdecyzji;
9. podkreśla, że stosowanie procedury komitologii należy ograniczyć do apolitycznych decyzji, szczególnie o charakterze technicznym i naukowym;
10. sprzeciwia się ogólnej deklasyfikacji odpadów, która może doprowadzić do niewłaściwego z punktu widzenia środowiska przetwarzania i braku możliwości identyfikacji strumieni odpadów; podkreśla, że procedury deklasyfikacji odpadów mogą być rozpatrywane jedynie w wyjątkowych przypadkach jednorodnych strumieni odpadów, takich jak kompost, kruszywa poddane recyklingowi, papier odpadowy i szkło odpadowe;
11. podkreśla, że dany strumień odpadów może uzyskać status końca fazy odpadu jedynie wtedy, kiedy zostanie ponownie wykorzystany, przetworzony lub poddany operacji odzyskiwania – co nie wyklucza, że operacja odzyskiwania może przyczyniać się do powstawania nowych odpadów – i spełnia ustalone europejskie normy zdolności do użycia oraz kiedy zasady dotyczące identyfikacji zostały przyjęte i są stosowane;
12. domaga się, aby wszelkie odpady przeznaczone na odzyskiwanie energii lub spalanie pozostały odpadami, w odniesieniu do których powinna obowiązywać dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów⁽¹⁾ (tzw. dyrektywa w sprawie spalania odpadów);
13. podkreśla, że należy dokonać przeglądu list operacji odzyskiwania i unieszkodliwiania odpadów, zawartych w załącznikach do dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz dostosować je do obecnych praktyk z zakresu gospodarki odpadami zgodnie z procedurą współdecyzji;
14. wyraża silne zastrzeżenia wobec proponowanej metody obliczania efektywności energetycznej oraz faktu, że ma ona dotyczyć jedynie komunalnych spalarni odpadów; zwraca się do Komisji o rewizję dyrektywy w sprawie spalania odpadów w celu ustanowienia jednolitych norm środowiskowych (dotyczących emisji i efektywności energetycznej) zarówno dla spalania, jak i współspalania;

Wprowadzenie do polityki dotyczącej odpadów podejścia opartego na cyklu życia

15. podkreśla kluczowe znaczenie hierarchii odpadów ustalającej priorytety działań w malejącym porządku:

- zapobieganie powstawaniu odpadów;
- ponowne wykorzystanie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

- recykling materiałów;
- inne operacje odzyskiwania, np. odzyskiwanie energii;
- unieszkodliwianie,

jako ogólnej zasady gospodarki odpadami w dążeniu do celu, jakim jest zmniejszenie wytwarzania odpadów, a także niekorzystnego wpływu odpadów i gospodarki odpadami na zdrowie i środowisko naturalne;

16. postrzega podejście oparte na cyklu życia jako pożyteczną koncepcję służącą do oceny wpływu odpadów na środowisko i ludzkie zdrowie; podkreśla, że sama hierarchia opiera się na tej koncepcji, przyznaje jednak, że podejście oparte na cyklu życia oraz inne analizy mogą w wyjątkowych przypadkach zostać użyte w celu odejścia od hierarchii odpadów, lecz tylko wtedy, gdy istnieje wyraźny dowód, że inna możliwość jest lepsza z powodów środowiskowych i zdrowotnych lub aby uniknąć nadmiernie wysokich kosztów;

Poprawa podstaw wiedzy

17. opowiada się za poprawą podstaw wiedzy w zakresie unijnej polityki dotyczącej odpadów, podkreśla jednak, że większe znaczenie ma realizacja konkretnych działań;

Zapobieganie powstawaniu odpadów

18. wyraża ubolewanie z powodu braku ilościowych i jakościowych celów w zakresie redukcji obejmujących wszystkie istotne odpady, które były zalecane przez szósty EAP jako jedno z priorytetowych działań; wzywa Komisję Europejską, aby przy ocenie końcowej szóstego EAP przedstawiła wreszcie propozycje dotyczące celów;

19. zwraca się do Komisji o przedstawienie konkretnych środków zapobiegających powstawaniu odpadów w zakresie polityki produktu, polityki dotyczącej substancji chemicznych i projektowania ekologicznego, w celu zminimalizowania wytwarzania odpadów oraz obecności substancji niebezpiecznych w odpadach, sprzyjając tym samym bezpiecznemu i nieszkodliwemu dla środowiska przetwarzaniu odpadów; podkreśla znaczenie promowania produktów i technologii, które są mniej szkodliwe dla środowiska, a także produktów bardziej nadających się do ponownego wykorzystania i recyklingu;

20. zwraca uwagę na interakcje między strategiami dotyczącymi odpadów i innymi strategiami, a w szczególności na zrównoważone korzystanie z zasobów naturalnych, zrównoważony rozwój oraz zintegrowaną politykę produktu;

21. zwraca się do Komisji o opracowanie zestawu wskaźników do roku 2008, jak zapowiedziano w strategii w sprawie wykorzystywania zasobów naturalnych;

22. podkreśla, że właściwa realizacja koncepcji odpowiedzialności producenta jest silnym instrumentem zapobiegającym powstawaniu odpadów;

23. podkreśla rolę kampanii informacyjnych w zakresie polityki dotyczącej odpadów, w szczególności w zakresie zapobiegania oraz uświadamiania ludności korzyści płynących ze zrównoważonej gospodarki odpadami;

24. zwraca się do Komisji o wzmocnienie aspektów zapobiegania powstawaniu odpadów w dokumentach referencyjnych dotyczących najlepszych dostępnych technik (BREF), opracowanych zgodnie z dyrektywą Rady nr 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾ (dyrektywa IPPC), a także do zamieszczenia w tych dokumentach odnośnych wytycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

Ponowne wykorzystanie

25. wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych środków mających na celu wsparcie działań związanych z ponownym wykorzystaniem i działań naprawczych:

- wprowadzenie autoryzacji dla ośrodków ponownego wykorzystania;
- wprowadzenie zmniejszonej stawki VAT na produkty sprzedawane przez autoryzowane ośrodki ponownego wykorzystania;
- opracowanie harmonogramu opracowania na szczeblu UE standardów ponownego wykorzystania;
- zapewnienie monitorowania i składania sprawozdań na temat działań związanych z ponownym wykorzystaniem;

W kierunku społeczeństwa europejskiego powszechnie stosującego recykling

26. 26 podkreśla znaczenie ustanowienia wspólnych minimalnych norm odzyskiwania i recyklingu na szczeblu UE oraz zaznacza, że stworzenie równych szans jest możliwe jedynie poprzez zbliżone stosowanie instrumentów ekonomicznych w całej UE;

27. podkreśla znaczenie segregacji odpadów u źródła, a także celów w zakresie recyklingu i odpowiedzialności producenta w celu zwiększenia poziomu recyklingu dla pewnych strumieni odpadów;

28. uważa, że konieczna jest lepsza współpraca unijna w zakresie rozwiązywania transgranicznych problemów związanych z odpadami;

29. podkreśla, że w celu wspierania recyklingu, podejście oparte na materiale powinno dopełniać podejście oparte na strumieniu odpadów; wzywa Komisję Europejską do bliższego zbadania wykonalności tej strategii pod względem praktycznych i gospodarczych aspektów;

30. ponownie zwraca się do Komisji o przedłożenie propozycji odrębnych dyrektyw w sprawie odpadów niszczących biologicznie, odpadów z budowy i rozbiórki oraz osadów ściekowych, jak zapowiedziano w szóstym EAP;

31. wzywa Komisję do kontynuowania działań zawartych w Zielonej Księdze w sprawie zagadnień środowiskowych w związku z PCW (COM(2000)0469);

32. wzywa do redukcji do minimum ilości odpadów przeznaczonych na unieszkodliwianie; ponownie zwraca się do Komisji o wnioski w sprawie rewizji dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾, łącznie z następującym harmonogramem:

- od roku 2010 zakaz składowania odpadów nieprzetworzonych zawierających składniki zdolne do fermentacji;
- od roku 2015 zakaz składowania papieru, kartonu, szkła, tekstyliów, drewna, plastiku, metalu, gumy, korka, ceramiki, betonu, cegły i płytek ceramicznych;
- od roku 2020 zakaz składowania wszelkich odpadów poddających się procesowi recyklingu;
- od roku 2025 zakaz składowania wszelkich pozostałych odpadów, z wyjątkiem sytuacji, kiedy jest to nieuniknione lub niebezpieczne (np. popiół z filtrów);

33. uważa, że rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przesyłania odpadów⁽²⁾ realizuje zobowiązania prawne konwencji bazylejskiej ONZ⁽³⁾ i decyzji OECD⁽⁴⁾; popiera zapobieganie „ekodumpingowi” i fikcyjnemu odzyskiwaniu oraz podkreśla, że celem regulacji przesyłania odpadów jest rozwój ponownego wykorzystania i recyklingu zapewniając zachowanie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i ludzkiego zdrowia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, str. 1.

⁽³⁾ Konwencja bazylejska z dnia 22 marca 1989 o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (decyzja Rady 93/98/EWG, Dz.U. L 39 z 16.2.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja C(2001)107/Final Rady OECD z dnia 14 czerwca 2001 dotycząca rewizji decyzji C(92)39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów, przeznaczonych do odzysku i regeneracji.

Wtorek, 13 lutego 2007 r.

34. podkreśla prawo państw członkowskich do stosowania zasady bliskości i zasady samowystarczalności w odniesieniu do odzyskiwania lub unieszkodliwiania mieszanych odpadów komunalnych w celu pobudzenia krajowego planowania gospodarki odpadami i wydajności spalania odpadów;

*
* *
*

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0031

Rola kobiet w Turcji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji (2006/2214(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 listopada 2006 r. zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w okresie 2006-2007” (COM(2006)0649), a szczególnie zawarte w niej sprawozdanie w sprawie postępów Turcji,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2005 r. Dokument strategiczny w sprawie rozszerzenia – 2005 r. (COM(2005)0561),
- uwzględniając rezolucję z dnia 27 września 2006 r. w sprawie postępów Turcji na drodze do przystąpienia ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 6 lipca 2005 r. w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 17 grudnia 2004 r. o otwarciu w dniu 3 października 2005 r. negocjacji związanych z przystąpieniem Turcji do Unii Europejskiej,
- uwzględniając dorobek wspólnotowy w dziedzinie praw kobiet i równouprawnienia płci,
- uwzględniając zalecenie nr 3 Komitetu Ministrów Rady Europy (2003) z dnia 12 marca 2003 r. dla państw członkowskich w sprawie zrównoważonego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji politycznych i publicznych,
- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 177 z 1996 r. dotyczącą domowej pracy nakładczej,
- uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Komitetu Konsultacyjnego ECOSOC UE – Turcja pt. „Kobiety i Zatrudnienie”, sporządzone w Kayseri (Turcja) w dniu 14 lipca 2006 r.,
- uwzględniając sprawozdanie tureckiej komisji parlamentarnej z 1996 r. w sprawie zabójstw uzasadnianych honorem lub tradycją oraz przemocy wobec kobiet i dzieci,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0381.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 385.